

ότε οί έκθέται συνεποσώθησαν εἰς χιλίους ἑκατὸν εἴκοσι δύο. Χῶρος αὐτῆς ἦτο ἡ πλατεῖα τῶν Ἀπομάχων.

Διεθνῆς ἔκθεσις ἐγένετο τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1819 ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Λούδρου, διαρκέσασα τριάκοντα ἑξήμερας, ἐν ἣ μετέσχον ἑκθῆται χίλιοι ἑξακόσιοι ἑξήκοντα δύο. Ὁ Λουδοβίκος ΙΗ' ἀπένειμεν εἰς τοὺς διοργανωτὰς αὐτῆς Ὁβερκαμπ καὶ Τερνώ τὸν τίτλον βαρώνου.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἡ Ὀλλανδία προὐκήρυξεν ἑκθεσιν ἐν Γάνδη, τὸ 1824 ἐν Τουρναί καὶ τὸ 1825 ἐν Ἀρλέμη. Τὸ 1829 διοργανώθη ἑκθεσις ἐν Βαταλίᾳ τῆς Ἰάβας. Τὰ ἐκτεθέντα αὐτόθι ποικίλα προϊόντα μετεκομίσθησαν καὶ ἐξετέθησαν τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰς τὴν ἑκθεσιν τῶν Βρυξελῶν, ἥτις ἠρίθμει χιλίους ἑξήκοντα ἐπτά ἑκθέτας. Ἐν Βρυξέλλαις ἐτελέσθησαν κατόπιν ἑκθέσεις τὸ 1835, τὸ 1841 καὶ τὸ 1847, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν ὁσημέραι καθίστατο μείζων.

Ἀπὸ τοῦ 1835 μέχρι τοῦ 1845 ἐτελέσθησαν τρεῖς ἐθνικαὶ ἑκθέσεις. Εἰς τὴν τελευταίαν οἱ ἑκθῆται ἀνῆρχοντο εἰς 1871.

Τὸ 1823 ἐγένετο ἐν Γαλλίᾳ ἑκθεσις μετὰ 1648 ἐκθετῶν διαρκέσασα ἡμέρας πενήκοντα· τὸ 1827 ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Λούδρου διοργανώθη ἑτέρα εἰδικὴ ἑκθεσις θρησκευτικῶν ἀντικειμένων μετὰ 1795 ἐκθετῶν.

Τὸ 1834 ἐγένοντο δύο συγχρόνως ἑκθέσεις ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Βερολίνῳ. Εἰς ἀμφοτέρας ἐξετέθησαν τὰ αὐτὰ περίπου προϊόντα, ἐπειδὴ οἱ κυριώτεροι Πρῶσοι βιομηχανοὶ ἦσαν ἀπόγονοι τῶν φυγαδευθέντων διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Νάντης Γάλλων, οἵτινες μετέφερον εἰς ἄλλας χώρας τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν. Οἱ ἑκθῆται τῆς μὲν γαλλικῆς ἑκθέσεως ἦσαν 2447, οἱ δὲ τῆς βερολινεῖου 3040.

Ἀξιοσημείωτος βιομηχανικὴ ἑκθεσις ἐγένετο ἐν Παρισίοις τὸ 1839, συμμετασχόντων 3381 ἐκθετῶν. Ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ 1833 ἤδη ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τεληθῆται ἑκθεσις κατὰ πᾶσαν πενταετίαν, διὰ πρῶτην φοράν μετέβησαν εἰς τὴν ἑκθεσιν ταύτην τοῦ 1839 ἀντιπρόσωποι ξένων χωρῶν πρὸς μελέτην τῶν προϊόντων τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας. Ἡ γενομένη μετ' αὐτὴν τὸ 1844 ἑκθεσις παρουσίασεν ἐπαισθητὴν πρόοδον ἐν τῇ μηχανικῇ.

Παρὰ τὰς συγχρόνους τότε ἀνά τὴν Εὐρώπην ταραχὰς ἡ ἑκθεσις τοῦ 1849 διεκρίθη διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐφευρέσεων.

Ἡ Ἀγγλία ἡ Ἰσπανία, τὰ διάφορα ἰταλικά κράτη, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἔσχον ἐπίσης κατὰ καιροὺς τὰς ἑκθέσεις των. Αἱ ἐπαρχαὶ καὶ οἱ δήμοι ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα καὶ ἰδρύθησαν ἑκθέσεις τοπικαί. Διοργανώθησαν μάλιστα καὶ ἑκθέσεις σωματείων καὶ ἑταιριῶν, ἐν αἷς μόνον τὰ μέλη εἶχον δικαίωμα νὰ ἐκθέσωσιν ἀντικείμενα.

Ἀλλὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης πᾶσαι αἱ τελεσθεῖσαι ἑκθέσεις ἦσαν ἐθνικαί. Πρώτη ἡ βασίλισσα Βικτωρία κατὰ τὸ 1850 ἐνεκαίνισε τὴν περίοδον τῶν διεθνῶν ἑκθέσεων, ἀποφασίσασα νὰ τελεσθῆ κατὰ τὸ 1851 ἐν Λονδίνῳ ἑκθεσις βιομηχανικὴ, ἐν ἣ θὰ ἦσαν δεκτὰ ἑκθέματα ἐκ πάσης χώρας.

Ὡς γνωστόν, ἡ ἑκθεσις αὕτη κατέλαβε χῶρον ἐν νέᾳ πλῆθρων, μετέσχον δὲ αὐτῆς ἑκθῆται δεκαοκτα-

κισχίλιοι. Τὸ πρῶτον τότε ἐγένετο δυνατὴ ἡ σύγκρισις μεταξὺ τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἀνθρωπίνης βιομηχανίας καὶ θαυσιλῆς προσέκυψεν ἡ ἔμπνευσις πρὸς βελτίωσιν τῶν παντοίων εἰδῶν τῆς παραγωγῆς. Ἀνυπολόγιστον ἀληθῶς εἶνε τὸ ὄφελος, ὅπερ ἠρύσθη ἡ βιομηχανία ἐκ τῆς κατὰ τὸ 1851 διεθνοῦς ἑκθέσεως τοῦ Λονδίνου καὶ ἐκ τῶν ἐπακολουθησασῶν μέχρι τῆς τοῦ 1878.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις μὴ θέλουσα νὰ ὑστερήσῃ, προὐκήρυξε καὶ αὕτη ἑκθεσιν παγκόσμιον, ἥς τὰ ἐγκαίνια ἐτέλεσεν ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων Γ' τὴν 1 Μαΐου 1855 καὶ ἥς πάντες ἐνθουμοῦνται τὴν ἐπιτυχίαν.

Τὸ 1862 ἡ Ἀγγλία διοργάνωσε νέαν ἑκθεσιν παγκόσμιον, ἥτις παρέσχεν ὡσαύτως νέαν ἰσχυρὰν ὄψιν ἐν εἰς τὴν ἀπανταχοῦ παραγωγῆν.

Μετὰ πέντε ἔτη ἡ ἐν Παρισίοις ἑκθεσις τοῦ 1867 ἐξέπληξε τὸν κόσμον διὰ τοῦ πλούτου τῆς.

Τὸ 1872 ἐγένετο ἑκθεσις ἐν Λυών, ἀλλ' ὁμολογουμένως ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας.

Παγκόσμιος ἑκθεσις ἐγένετο καὶ ἐν Βιέννῃ τὸ 1873, καταδείξασα τὰς πραγματικὰς προόδους τῆς αὐστριακῆς βιομηχανίας.

Τέλος ἡ τελευταία μεγάλη παγκόσμιος ἑκθεσις ὑπῆρξεν ἡ ἐν Παρισίοις γενομένη τὸ 1878, ἥτις ἐθεωρήθη ὡς ἡ λαμπροτάτη καὶ μεγαλοπρεπεστάτη πασῶν τῶν ἕως τότε γενομένων.

X

ΑΗΣΜΟΝΗΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Κατωτέρω ἀναδημοσιεύομεν τὰς περὶ νεοελληνικῆς γλώσσης παραδόξους θεωρίας τοῦ ἡπειρωτοῦ ποιητοῦ Βιλαρά, αἵτινες τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρα ἐδημοσιεύθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1814 ὑπὸ τὸν τίτλον *Μηκρὴ Ὀρμητρία γιὰ τα γραμματα καὶ ορθογραφηα της Ρομεικηκῆ γλώσας*. Ὁ διεξερχόμενος ταύτας πείθειται ὅτι πολλοὶ τῶν σήμερον προτεινομένων ἐν τῇ γλώσσῃ παραδόξων νεωτερισμῶν περὶ τὴν γραφὴν ἢ τὸν τονισμόν δὲν ἔχουσιν οὐδὲ τῆς πρωτοτυπίας τὴν ἀξίαν.

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ

« Ἡκοση τρηα ψηφια πρηπη να εχομε στο Αλφαθητο της γλοσας, οπου κρηνομε' γιαι τοσα χρηαζουντε σοστα για να παραστησομε, ολες τες στηχιακες της φονες, κε ηνε:

α, β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ, ου.

» Τα πεντε απο ταφα ονομαζουντε φονηεντα, γιαιτη προφεροντας τα κε μοναχα κανουν φονη ακερια, δηχως να χρηαζουντε βοηθια απο αλο ψηφη κε ηνε:

α, ε, η, ο, ου.

» Τα δεκαφτα ονομαζουντε σημφονα, γιαιτη απατα τους ηνε βουβα, κε χρηαζουντε βοηθια απο φονηεντο για να παραστησουν φονη ακερια, κε ηνε:

β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

» Το ι, απο λογου του μηνησκη αφονο, και μοναχο ποτε δεν προφερετε, μονε χρησιμεδη για να σχηματιζουντε η διφθογγες.

» Η δηφθογγο ηνε φονη ακερια σηνημενη απο διο φονες, οπου τες προφερομε σ'εναν κερο, σε τροπο ο-

που ακουγοντε κη' διο, δηχος να καμου, παρα μια φωνη μοναχα. Αφτες ηνε ενια'

αι, ει, οι, ουι, ια, ιε, ιη, ιο, ιου.

» Τες δηθρογγες μπορουμε να τες μηρασμε σε διο ταξες ονομαζοντας κηρης τες προτες τεσερες' αι, ει, οι, ιου, γιατι σε ταφτες ακουγοντε παστρικα κη' διο φονες καθος στες λεξες, ΑΙτος, χΑΙδεβο, πετΑΙ, λΕΙμονη, λΕΙ, ελΕΙμοσηνη, ρΟΙδο, Οισκε, ακοι, κρουι.

» Κε καταχρηστηκες τες αλες πεντε, ια, ιε, ιο, ιη, ιου, γιατι σε ταφτες το ι, δεν αβγαται φωνη, μονε χρησιμεδη μοναχα για να καμη μαλακοτερο το φωνηεντο, οπου ακουλουθαι, καθος στες λεξες, πεδιΑ, πιΕ, αξΙΗ, σκολΙΟ, ψομου, κε. τλ.

» Η γλωσα μας στο ανακατομα της με ξενες γλωσσες επηρε κε ξενες φονες, τες οπης για να τες γραψομε αναγαζομεστε να ανταμονομε διο ή τρηα ψηφια απο το αλφαθητο μας, κε' τζη εσηνηθησαμεν να τες παραστενομε. Αφτες ηνε πεντε' ντ, γγ, μπ, τζ, ντζ, καθος στες λεξες' μπαλα, μπαρουτη, οντας, τζηταο, γγιονης, ντζηναο.

» Οσες φονες ληπον μπενουν στη γλωσα μας φτανουν να γραφτουν με τα ηκωση τρηα γραματα του αλφαθητου μας. Κε ακολουθωσ ολες αφτες η φονες εχουν τα παραστατικα τους σημαδια, ή απο ενα ψηφη μονο, ή απο διο, ή κε περισσοτερα. Αφτα τα ψηφια, τα παραστατικα σημαδια καθε φονης σε μια λεξη βελμενα κι' αραδιασμενα κατα την ταξη, οπου ερχετε το καθενα, γραφουν, κε παραστενουν καθαρα αφτη τη λεξη κατα πως την προφερομε κιολα.

» Ένας παρομιος αραδιασμος αφτον τον ψηφιο, οπου παραστενουν απο μια φωνη, μας δηνη κε ταχτηκο γραψημο, ή την ορθογραφια, στη γλωσα μας. Κε ορθογραφομε εκηνο, οπου θελομε, αν τα βαλομε στο γραψημο μας τα παραστατικα σημαδια τον φωνον, οπου εχη καθε λεξη. Καθε περησιο, ή αλο ψηφη απο το καθοληκο, ή οληγοτερο απο τα χρηαζομενα σε καθε λεξη κανουν το γραψημο ανορθογραφο, αλοφονο, ανεσσοτο, κε εξεναγγης κακογραμενο, κε βαρβαρο, αφορμης οπου δεν παραστενη πλιο τη λεξη σσοτα, καθος την προφερομε κιολα, ή την παραστενη σε τροπο, οπου διαβαζοντας τη την καταλαβονομε αχαμνα, κε μας ξηπναι αχαμνη, κε στραβη ηδεα στο νουμας.

» Αποδηγνετε ληπον φος φανερα απο τα ηπομενα πως ορθογραφηα ονομαζετε ο τροπος, οπου αναφανερα για να γραφομε' οπιον αλον τροπο μεταχρηστουμε ηνε ανορθογραφηα. Κε τουτα φτανουν για σους θελουν να ορθογραφουν κε να ορθοδιαβζουν στη ρομεπηκη γλωσα».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΔΑΡΑΣ

ΟΛΟ ΓΕΛΑ:

"Ολο γελα! θαρρεϊς και 'ς τα λακκίακια
Που βλέπεις 'ς τὸ δροσάτο μάγουλό της
Έχουν φωλητά τὰ γέλοια 'σάν πουλάκια
Καὶ κελαδοῦν σκοπό των τὸ σκοπό της.

- Μὲ πθανες! - τῆς λέω καὶ γελάει!
'Ορκίζεται ποτέ της νὰ μὴν κλάψῃ!
Λέει, δὲν ξύμαθε καθόλου νὰ πονήῃ
Καὶ δὲν τῆ μέλει τί καρδιαῖς θὰ κλάψῃ!

Ὁμίε! τὴν εἶδα δάκρυα νὰ χύνη
Νὰ πνίγη τὸ αἰώνιο της χάχα,
Γιατί... 'ς τὴν τραχηλιά της εἶχε μείνη
Μιὰ σούφρα ἀσιδέρωτη μονάχα!

ΚΑΘΑΝΘΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ

Ὁ ἐπὶ τῆς ὑψίστης κορυφῆς τοῦ πύργου "Αἶφελ μετεωρολογικὸς σταθμὸς ἐγκαθιδρύθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος. Ἐν τῷ ὕψει ἐκείνῳ θὰ συντάσσεται τακτικὸν δελτίον τῆς θερμοκρασίας, τοῦ βάρους τῆς ἀτμοσφαιρας, τῆς διευθύνσεως καὶ ἐντάσεως τοῦ ἀνέμου, τῆς ὑγρασίας κτλ.

— Ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιους ἐκ τῆς εἰς Ἀφρικὴν ἐκδρομῆς αὐτοῦ ὁ διάσημος ἐξερευνητὴς Ἰούλιος Βορέλλης. Ὁ Βορέλλης εἰσέδυσεν εἰς τὸ κέντρον τῆς ἠπείρου καὶ ἐπεσκέφθη χώρας, ἃς οὐδεὶς ἄλλος εὐρωπαϊὸς πρὸ αὐτοῦ εἶχε πατήσῃ. Ἐκ τῆς μακρᾶς ταύτης ἐκδρομῆς ὁ γάλλος ἐπιστήμων πλὴν ἄλλων πλουσίων συλλογῶν ἀπεκόμισε πλήρεις τοπογραφικὸς πίνακας, τὰ γλωσσάρια τριῶν τέως ἀγνώστων γλωσσῶν καὶ δύο ἰθαγενεῖς, οἵτινες ἐκουσίως παρηκολούθησαν αὐτὸν εἰς Εὐρώπην. Διὰ τῆς τοπογραφικῆς ἐργασίας τοῦ Βορέλλης συμπληροῦται ὀλέκληρον τμήμα τοῦ χάρτου τῆς Ἀφρικῆς ὅπερ ἔμμενε μέχρι τοῦδε λευκόν. Ὁ ἀκαταπόνητος ἐξερευνητὴς ἐν τῷ διεθνεί συνεδρίῳ τῶν γεωγράφων συναρχομένῳ ἐν Παρίσιους τῇ 5—11 αὐγούστου θὰ ἀνακοινώσῃ τὰ περὶ τῆς μεγάλῃς αὐτοῦ ἐκδρομῆς.

— Παράδοξον φαινόμενον: Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως, ἐν ᾧ ἠύξησεν ἐπαίσθητῶς ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων, ἡ θνησιμότης ἤλαττώθη ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

— Κατὰ τινὰ γερμανικὴν ἐφημερίδα ἐν γαλλικῷ ἀγροκηπίῳ, παρὰ τὸν Λείγηνρα, ἐβλάστησε γιγάντειον λάχανον ὕψους τεσσάρων μέτρων!! Ζητεῖται ἀνάλογος λέβης διὰ νὰ μαγειρευθῇ!

— Νεαρὰ ἰαπωνίς ὀνόματι Ἰόκου Μαρδίρα καταγομένη δ' ἐξ εὐγενοῦς οἰκογενείας τῆς Γιόκοχάμας καὶ χριστιανὴ καθολικὴ τῶν θρησκείμα ἐγένετο κατ' αὐτὰς μοναχὴ ἐν Μονάχῳ.

— Ἀπέθανεν ἐν Γράτζ ὁ γνωστὸς ποιητὴς καὶ μυθιστοριογράφος Ροβέρτος Χάμερλιγκ, ὁ τοσάκις ἐμπνευσθεὶς ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ κόσμου, συγγραφεὺς τῆς Ἀσπασίας καὶ ποιητὴς τοῦ "Ερωτος καὶ Ψυχῆς.

— Βαρῶς ἀσθενεῖ ὁ διάσημος δραματικὸς ποιητὴς Ὠζιέ ἐν τῇ ἐπαύλει αὐτοῦ, ἐν Κρασού παρὰ τοὺς Παρίσιους.

— Ἰδιότροπος ἄγγλος ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν "Αἶφελ δι' ἧς ζητεῖ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὀμανώμου πύργου μικρὸν ἐνδιαίτημα, ὅπως κατοικήσῃ ἐν αὐτῷ μετὰ τῆς νεαρᾶς σύζυγος του. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἀπερρίφθη, μολονότι ὁ ῥηθείς ἄγγλος προσέφερεν ἀδρὸν ἐνοίκιον. Αἱ κακαὶ γλῶσσαι δὲν ἔλειψαν νὰ εἴπωσιν ὅτι ὁ παράδοξος ἐνοικιαστὴς θὰ εἶνε βεβαίως ζηλότυπος τις σύζυγος.